

Botra Neža pripoveduje.

*Šel na lov je Jakec Spakec
v gozd zeleni.*

Plašno zajček je zacvilil:

»Jojme meni

Če ujame krvoločni

lovec me,

s kožo in kostmi gotovo

me požre.«

Tudi volk in očka medved

sta se zbala:

v smrtni grozi dalje v hosto

sta zbežala — — —

»Kaj ujel je hrabri lovec,

botra Neža?«

Nič, hoho; ustrašil se je —

deda ježa.

Marijin vrtec.

Kako je pri Sv. Križu. Velecenjni g. urednik! Oprostite, da Vas nadlegujem s tem dopisom:

Naša nadžupnija Sv. Križ leži blizu zdravilišča Rogaške Slatine. Zdravilišče Rog. Slatina je znano daleč po svetu. Tukaj izvirajo trije vrelci: Tempel, Styria in Donat. Semkaj se pride zdraviti mnogo ljudi, iz raznih krajev. Če prideš poleti v Slatino, slišiš mnogo čudnih govoric. Poleti imamo tudi godbo, da malo razveseljuje tujce in domačine.

Toda sedaj Vam hočem povedati kaj o naši nadžupniji. Našo župnijsko cerkev je blagoslovil naš nepozabni škof Slomšek. Notranjščina cerkve je zelo lepa. Ima tri oltarje in štiri vrste klopi. Imamo tudi Društveni dom, v katerem se vrše lepe igre. Tudi jaz sem že igral v Društvenem domu več igric, n. pr. »Blaže in Nežica v nedeljski šoli«, »Ivčkove sanje« in druge. V Marijinem vrtcu sem že četrto leto. Imamo vzorna mladinska voditelja č. gg. Čaterja in Sunčiča. Tudi pesnik in pisatelj Silvin Sardenko nam spišejo kako lepo igrico. (Meni jih pošlji, da jih dam v »Angelčka«. Ur.)

Brezmadežna naj razgrne čez vse nas otroke pri Svetem Križu v Rogaški Slatini svoj plašč in nas naj s svojim Sinom blagoslavlja.